

[Boligministeren]

danner grundlag for regeringssamarbejdet mellem de to partier. Det blev her aftalt som led i en indkomstpølitisk løsning at sørge for, at boligudgifterne ikke må stige mere, end indkomstudviklingen betinger. Derfor må de lovforslag, der nu fremsættes, ses i sammenhæng med lejeværdierne for 1980 for parcelhusejere, hvorom forslag fremsættes af skatte- og afgiftsministeren.

De lovforslag, jeg fremsætter, tager stilling til forholdene for lejerne. For lejere, der bor i almennyttigt byggeri, skal ændringerne i rentesikringsaftrapningen og videreførelsen af den midlertidige driftsstøtte sikre en boligudgiftsudvikling, der er i harmoni med indkomstudviklingen. For lejere i private udlejningsejendomme i større kommuner videreføres den omkostningsbestemte leje med et kapitalafkast på 7 pct. af ejendomsværdien ved 15. almindelige vurdering. Herved får disse lejere kun lejeforhøjelse, i det omfang dette er nødvendigt til dækning af driftsudgifterne i den enkelte ejendom.

Jeg skal herefter knytte nogle kommentarer til de to lovforslag, der omhandler forholdene inden for det almennyttige byggeri og kollegierne. Det drejer sig om *lovforslaget om ændring af lov om boligbyggeri og forslaget til lov om midlertidig offentlig støtte til almennyttigt boligbyggeri og statsstøttede kollegier*.

Man har i de senere år – og efter min mening med rette – talt om en tidsindstillet bombe under det nyere almennyttige byggeri i form af rentesikringsaftrapningen. Der har da også siden 1. januar 1977 været lagt et midlertidigt loft over aftrapningen af rentesikringsydelseerne for derved at sætte aftrapningen i et rimeligt forhold til indkomstudviklingen. Ved det foreliggende forslag fjerner man imidlertid helt luntten til bomben på den måde, at aftrapningen af rentesikringsydelseerne fremtidig afpasses til pris- og lønudviklingen. Dette foreslås sikret ved, at det rentebeløb, som beboerne selv skal betale årligt, kun kan øges med en procentandel, der svarer til 75 pct. af de konstaterede pristigninger – eller lønstigningerne, hvis disse er mindre. Man har med dette forslag efter regeringens opfattelse fjernet et betydeligt usikkerhedsmoment for beboerne i det almennyttige byggeri.

En anden væsentlig nydannelse er forslaget om, at staten gradvis over en 3-årig periode fra 1980 til 1982 overtager Boligselska-

bernes Landsbyggefonds finansielle andel af grundkapitalen i det nye byggeri.

De ældre boligafdelinger skal fortsat indbetale bidrag til fonden, men disse midler skal fremtidig i stedet anvendes til boligforbedring og byfornyelse. Regeringen lægger vægt på, at disse formål fremmes mest muligt, og det foreslås, at det enkelte boligselskab får en vis fortrinsadgang til tilskud fra fonden inden for en andel af de bidrag, som selskabet selv har indbetalt til fonden. Der må lægges helt afgørende vægt på, at disse midler anvendes på en sådan måde, at der skabes øget beskæftigelse, samtidig med at der bliver gennemført virkelige forbedringer af boligstandarder.

Lovforslaget om boligbyggeriloven indeholder endelig nogle bestemmelser om en ændret beregning af beboerindskudslån. Disse bestemmelser er alene en konsekvens af det samtidig fremsatte lovforslag om ændring af boligsikringsloven.

Lovforslaget om midlertidig offentlig støtte til almennyttigt boligbyggeri og statsstøttede kollegier har det samme principielle formål som forslaget om den ændrede rentesikringsaftrapning, nemlig at fjerne et betydeligt økonomisk usikkerhedsmoment for beboerne i en del af det almennyttige byggeri og i visse kollegier.

Der er i løbet af de senere år gennem landsbyggefonden ydet en betydelig økonomisk støtte til en del af det nyere byggeri, de såkaldte højrentebyggerier, der blev taget i brug i første halvdel af 1970'erne. De økonomiske midler til denne støtte er tilvejebragt af staten, kommunerne, realkreditinstitutterne og landsbyggefonden. Der er i henhold til den gældende lovgivning stillet statslån på i alt 315 mill. kr. til rådighed indtil udgangen af indeværende år. Alle problemer inden for højrentebyggerierne vil imidlertid desværre ikke være løst hermed. Der resterer nogle afdelinger med så store vanskeligheder, at det vil være nødvendigt at yde en ekstraordinær støtte endnu en årrække, hvis disse afdelinger skal kunne videreføres som almennyttigt byggeri efter 1979.

Det foreslås at yde et særligt tilskud – driftssikring – til de afdelinger, hvor det ikke har været muligt at fastsætte lejen til det niveau, der er nødvendigt for at dække driftsudgifterne fuldt ud.